

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 16. kwietnia 1907.

Treść: (№ 103—105.) 103. Rozporządzenie, którem uznaje się cały obszar stołecznego miasta Innsbuku w granicach rozszerzonych ustawami z dnia 23. grudnia 1903, Dz. u. kr. dla Tyrolu i Vorarlbergu Nr. 64 i 65, za miejsce wyłączone w myśl §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, odnoszącej się do uregulowania koncesyjonowanych przemysłów budowlanych. — 104. Rozporządzenie, względem częściowej zmiany postanowień wykonawczych, dotyczących postępowania przekazawczego co do piwa. — 105. Rozporządzenie, dotyczące zmian w miejscowej własności niektórych sądów powiatowych w Wiedniu.

103.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 18. marca 1907,

którem uznaje się cały obszar stołecznego miasta Innsbuku w granicach rozszerzonych ustawami z dnia 23. grudnia 1903, Dz. u. kr. dla Tyrolu i Vorarlbergu Nr. 64 i 65, za miejsce wyłączone w myśl §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, odnoszącej się do uregulowania koncesyjonowanych przemysłów budowlanych.

Na podstawie §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, odnoszącej się do uregulowania koncesyjonowanych przemysłów budowlanych, zmienia się za zgodą Wydziału krajowego ukسیążęconego hrabstwa Tyrolu rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 194, którem ogłoszono miejscowości, uznane za wyłączone w myśl powołanego przepisu ustawy, w tym kierunku, iż rozdział tegoż rozporządzenia zaopatrzone napisem „W ukسیążęconem hrabstwie Tyrolu“ ma brzmieć następnie:

„Cały obszar stołecznego miasta Innsbuku w granicach rozszerzonych ustawami z dnia 23. grudnia 1903, Dz. u. kr. dla Tyrolu i Vorarlbergu Nr. 64 i 65.“

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienert hr.

Fort hr.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1907,

względem częściowej zmiany postanowień wykonawczych, dotyczących postępowania przekazawczego co do piwa.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu uzupełnia się, względnie zmienia się postanowienia §u 1, §u 3, punktu 2. lit. a, ustępu 1 i §u 5, punktu 2 a, ustępu 1 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 270, które mają brzmieć następnie:

Dodatek do §u 1:

„W tych wypadkach, w których piwo wysła się w beczkach urzędownie cełowanych wolno

w oznajmieniu podać ilość w cyfrach okrągłych 25, 50, 100 i 200 (litrów) wówczas, jeżeli znak cechowniczy wykazuje nie mniej jak 24 litrów a nie więcej jak 26 litrów, względnie nie mniej jak 48 litrów a nie więcej jak 52 litrów, względnie nie mniej jak 97 litrów a nie więcej jak 103 litrów, względnie nie mniej jak 194 litrów a nie więcej jak 206 litrów.“

§ 3, punkt 2, lit. a, ustęp 1:

„Jeżeli rozchodzi się o wysłanie piwa w beczkach urzędownie cechowanych, to ilość oznaczyć należy według znaku cechowniczego, przy uwzględnieniu jednak ułatwienia, dozwolonego w §ie 1, (w dodatku).“

§ 5, punkt 2 a, ustęp 1:

„Jeżeli wysyłkę uskuteczniiono w beczkach cechowanych, to należy jedynie porównać znak cechowniczy, przy uwzględnieniu jednak ułatwienia przyznanego w §ie 1 (w dodatku) z stanem rzeczy w karcie przejęcia podanym i policzyć ilość beczek.

Nadto należy uważać na to, czy beczki są odpowiednio napełnione, co bez ich otwierania da się łatwo stwierdzić przez opukanie.

Korytowski wlr.

105.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 8. kwietnia 1907, dotyczące zmian w miejscowej własności niektórych sądów powiatowych w Wiedniu.

Ustawą z dnia 2. lutego 1907, Dz. u. i r. kr. dla Austrii dolnej Nr. 4, i uchwałą rady gminnej c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia z dnia

23. listopada 1906, l. 14935, ogłoszoną obwieszczeniem Namiestnictwa dolnoaustriackiego z dnia 11. lutego 1907, l. XVI b—26/18, Dz. u. i r. kr. dla Austrii dolnej Nr. 5, ustanowiono na nowo linie graniczne między kilkoma dzielnicami miasta Wiednia. Zmiany w miejscowej własności sądów powiatowych Landstraße, Wieden, Margarethen, Favoriten, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling, przez to ustalenie granic spowodowane, nabierają co do wszystkich agend sądowych mocy obowiązującej z dniem 1. maja 1907, z następującymi jednak wyjątkami:

1. Agendy sądowe związane z prowadzeniem ksiąg gruntowych pozostają aż do dalszego zarządzenia przy sądach, dotąd dla nich właściwych.

2. Również własność w sprawach egzekucyjnych pozostaje aż do dalszego zarządzenia bez zmiany, o ile ona zależy od tego, przy którym sądzie prowadzi się wykaz hipoteczny.

3. Odstąpienie wiszących spraw opiekuńczych i kuratelarnych właściwym dla nich sądom, które w myśl postanowień ustępu drugiego art. XXII ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 110, ma być przedsięwzięte, nastąpi nie z powyższą chwilą, lecz później, każdorazowo, gdy w odnośnej sprawie popularnej zajdzie potrzeba wydania zarządzenia sądowego.

Klein wlr.